

за невѣста, зрящъ нея отъ близо разумѣ че бѣ баба, и сбрѣчкана, хотя и да бѣ нацанала много бѣлило и червило за да скрие свои-те сбращкванія. Като ся разговаряха скасася златна-та нишка, коя крепяше зубы-те, и паднаха тосъ часъ на земля-та. Династъ измамень, обладася отъ толикъ гнѣвъ, що-то ся спусти противу нея да я бие, но като я улови отъ черни-те и долги-те власы, остана замаянъ, понеже паднаха вси въ руцѣ-те му, защо бѣха творни (пласта). Остана убо она сосъ гола глава и види Династъ че не имаше друго токмо дванадесять власа, и тѣи все бѣлы. Тогда остави тая развращенна, и ся притече въ палата-та на Истинослава, коя ся готовяше да ся у жени за Ярославъ. Жалость, коя го нарани за лишеніе-то на тая царица бѣ толко зѣлна що-то го умори. Ярославъ оплака зле-получіе-то на Династа, и живѣ много време все благополучно сосъ Истинослава. Пріяха много дещеры, но една само ся подобя матери своей. Положи я убо въ полска-та палата за да учекува тамо нѣкого достойнаго жениха; и за да забрани лукава-та си леля да не отбіе нейны любители, описа своя-та Історія,